

Kommissionen henfører de imod Wolff fremsatte Ankeposter, der i og for sig kunne tillægges nogen Betydning, til tre Klasser:

1) Ulovlige Anhølbelser og Arrestationer:

a. En Gaardmand blev sat under Anhølbelse, fordi han ikke vilde tilstaa at have 1ste Pintfedag uden Tillæbelse holdt offentlig Dands med Beværtning. Anhølbelsen ophørte imidlertid efter et Par Timers Forløb, da han efter Begjæring paany blev fremsillet i Retten og tilbød at betale en Bøde af 10 Rd. for den nævnte Dvertrædelse. Wolff har nu rigtig nok anført, at han efter Gaardmandens Dptræden under Forhøret formodede, at denne, hvis Leilighed dertil gaves, vilde paavirke et Bidne, som skulde afhøres samme Dag, men dette Anbringende finder Kommissionen ikke at kunne komme i videre Betragtning og kan derfor ikke betragte den omhandlede Anhølbelse som tilbørlig.

b. Da en Enke, som havde solgt sin Gaard til en Mand ved Navn Niels Nielsen, fortrød Salget, meddelte Wolff hende, at hun efter D. L. 5—3—5 ikke var pligtig at opfylde Handelen, efter som hun ikke ved dens Afslutning havde raadført sig med sine Frænder, hvorhos han konciperede 2 Erklæringer, der vare bestemte til at underskrives af hendes Frænder, og som gik ud paa, at disse negtede deres Samtykke til Handelen, ligesom han leverede hende en Koncept til en Rekvizition til ham som Notarius publicus, i Henshold til hvilken han under en afholdt Notarialforretning paa Enkens og hendes Lavværgeres Begne dels tilkjendegav Kjøberens, at Salget var ugyldigt i Følge D. L. 5—3—5, dels tilbød at tilbagebetale et erlagt Udbrag paa Kjøbesummen. Kjøberens negtede at modtage dette Bødb og lod afholde en Fogedsforretning, hvorved han forlangte hende udsat og sig indsat i Besiddelsen af Gaarden. Ved denne Forretning forlangte han, at Wolff skulde vige sit Sæde dels paa Grund af sin Stilling til Sagen, dels fordi Wolff med Tredeemand havde indgaaet et Væddemaal om, at Kjøbekontrakten ikke skulde blive kendt gyldig, og da Wolff ved Kjendelse havde negtet at vige sit Sæde og at fremme den begjærte Udsættelsesforretning, indankede N. Nielsen denne Kjendelse for Dverretten, som efter hans principale Paastrand annullerede Kjendelsen, tilpligtede Wolff at vige sit Sæde og tilpligtede ham at betale N. Nielsen Sagens Omkostninger for Dverretten med 40 Rd., hvorhos den udtalte en Misbilligelse af Wolffs Forhold ved at indgaa et formeligt Væddemaal med Hensyn til et Rets-spørgsmaal, hvis Afgjøvelse i 1ste Instants i Følge hans Embedsstilling vilde komme til at paahvile ham selv. Et Mars Tid efter denne Kjendelses Afgjøvelse arresterede Wolff en Broder til N. Nielsen, Gaardeier P. Nielsen, der af Wolff antoges at have virket for at bringe den omtalte Handel i Stand og navnlig paa egne eller Broderens Begne at have lovet en Detaillist Johan Sørensen 100 Rd. for at bevæge Enken til at sælge Gaarden. Arrestdekretet var motiveret ved en Mistanke om, at P. Nielsen 8 Aar tidligere skulde have forsøgt at bevæge den omtalte Enke til at forgive hendes Mand og til at afgive en falsk Bidneforklaring; men efter 2 Dages Forløb blev P. Nielsen atter løsladt, efter at han til Retsprotokollen havde forpligtet sig til, saasnart Wolff forlangte det, at drage Omfjorg for, at hans Broder inden 14 Dage frasaldt sin Ret efter Kjøbekontrakten eller i modsat Fald at betale Enken fuld Erstatning for det Tab, hun maatte lide; Wolff skulde da nok sørge for, at Enken betalte hans Broder de 800 Rd., som hun tidligere havde tilbudt ham for at faae Handelen til at gaa tilbage (hvilket Sidste dog ikke blev tilført Protokollen). Forhøret over P. Nielsen blev samme Dag sluttet til Beskrivelse, men en Maaned efter gjenoptoges Forhøret (over Tilskyndelse til Giftmord m. m.) og indledes med en Bemærkning af Wolff om, at han hidtil ikke havde indsendt Sagens Beskrivelse til Amtet, fordi han strax efter det forrige Forhør havde erfare, at P. Nielsen ikke skulde være villig til at opfylde det nysnevnte af ham i bemeldte Forhør-givne Løfte. 4 Dage efter erklærede Wolff sig til Retsprotokollen inhabil til yderligere at fungere i Sagen mod P. Nielsen; Undersøgelsen mod denne blev da sluttet af en Sættedommer, han blev sat under justitiel Råttale, men ved Hjerre Herreds Ertværets Dom frijunden og Omkostningerne paalaagte det Offentlige. Kommissionen bemærker om hele denne Sag, at der vel ikke findes at kunne blive Spørgsmaal om noget Ansvar for Wolff med Hensyn til det over P. Nielsen afsagte Arrestdekret, og at der navnlig mangler Bevis for, at der ved Dekretets Afgjøvelse er af Wolff taget Hensyn til den Stilling, som P. Nielsen efter hans Formening havde indtaget eller fremtidig vilde indtage til den ommeldte Gaardhandel. Derimod er der nogen Formodning for, at Wolff paa uilbørlig Maade har benyttet sin Stilling som Forhørsdommer lige over for P. Nielsen som Arrestant til at formaa denne til at paatage sig et pekuniært Ansvar for Sikkerhed for, at han vilde faae sin Broder til at frasalde sin Ret efter den ovennævnte Kjøbekontrakt; men noget Bevis herfor er dog ikke tilveiebragt. Derimod maa det — siger Kommissionen — under alle Omstændigheder misbilliges, at Wolff har indblandet den ommeldte Gaardhandel i den, samme uvedkommende, kriminelle Undersøgelse paa en Maade, som lettelig kunde give Anledning til at stille hans Forhold som Forhørsdommer i et uheldigt Lys.